

Notitser.

Den preussiske Skat paa Stor-Magasiner.

Ved Lov af 18. Juli 1900 indførtes i Preussen den saakaldte »Warenhaussteuer«, en Ekstraskat, der rammer de store Detail-Forretninger, som handle med blandede Varer. Det var den voldsomme tyske Middelstandsbevægelse, der drev denne Skat igennem, og selv om det ikke lykkedes at opnaa en i egentlig Forstand prohibitiv Særbeskatning af Stor-Magasinerne (dette var tilsigtet, men stødte bl. a. paa Hindringer i Rigslovgivningens næringsretlige Bestemmelser), synes Skatten dog i nogen Grad at have naaet det tilsigtede Maal. I det første Aar (1901) beskattedes 109 Forretninger, og det samlede Skattebeløb udgjorde 3,074,000 Mk. Men i det følgende Aar var de skattepligtige Forretningers Antal gaaet ned til 86, og Skatteprovenuet udgjorde kun 1,913,000 Mk. Berlin havde i det første Aar 20 skattepligtige Magasiner, men Aaret efter kun 17, og det Beløb, der betaltes i Warenhaussteuer, gik ned fra 1,343,000 til 804,000 Mk. Det synes altsaa, som om en Del af de store Detail-Magasiner er gaaet ud af Spillet, men muligt er det ogsaa, at de kun have omordnet deres Forretning saaledes, at Skatten ikke kan ramme dem. Dette kan nemlig ske, ved at de begrænse sig til at handle med en enkelt af de 4 store Varegrupper: 1) Næringsmidler, 2) Manufakturvarer, 3) Isenkramvarer og Møbler, 4) Ga-

lanterivarer. Men selv om det er dette, der er sket, har Skatten dog delvis virket efter sin Bestemmelse. Om saa dette virkelig har været til Gavn for de mindre Handlende, for Næringslivet i det hele taget og for Publikum — derom har man jo indtil videre Lov til at tvivle.

Fagforeninger med Adoptivbørn.

Under Agitationen for Lovbestemmelser imod Børnearbejde i Nord Carolina i de Forenede Stater blev der for nylig fremdraget en Række Eksempler paa, at Fagforeninger havde antaget sig Børn, der vare uden Forsørgere og derfor maatte tjene deres Brød ved haardt Fabrikarbejde. Eksemplet blev givet af en Typograf-Forening, der paatog sig at forsørge et niaarigt Pigebarn, der ved sit Arbejde underholdt sig selv, sin invalide Moder og en yngre Broder. Fagforeningen gav hende det Beløb, hun kunde tjene i Fabriken, paa Betingelse af, at hun skulde søge Skole og ikke maatte anvende sin Fritid til lønnet Arbejde; efter nogen Tids Forløb blev Understøttelsen forhøjet til omtrent det dobbelte. Dette Eksempel blev snart fulgt af andre Fagforeninger. Fremgangsmaaden er overalt den samme. Efter en nøje Undersøgelse af Børnenes Forhold bliver der af Foreningens Kasse bevilget et ugentligt Beløb, der kan dække Tabet af Arbejds løn; Barnet tages bort fra Fabriken og sendes i Skole; det adopteres ikke formelt af nogen bestemt Person, men Foreningen paatager sig Forsørgerpligten og fører gennem sin Sekretær Tilsyn med Barnet, som i Almindelighed forbliver boende i sit hidtidige Hjem.